

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

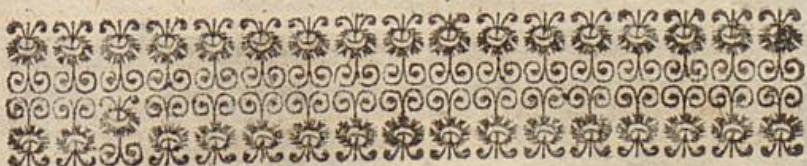
Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Decreta. Sanctiss. In Chri[st]o Patris Ac D. N. D. Alexandri Papæ VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

DECRETA.

SANCTISS. IN CHRITSO PATRIS
AC D. N. D.

ALEXANDRI PAPÆ VII.

In Congregationibus generalibus Sanctæ
Romanæ & Universalis Inquisitionis
habitibus Feria V. die 24. Sep-
tembris 1665.

*In Congregatione generali Sanctæ Romanae,
& Universalis Inquisitionis habita in
Palatio Apostolico Montis Quirinalis
coram Sanctiss. D. N. Alexandro Divi-
na Providentia Papa VII, ac Eminentis-
simis, & Reverendissimis DD. S. R. E.
Cardinalibus in tota Republica Christi-
ana adversus hereticam pravitatem
generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede
Apostolica specialiter Deputatis.*

SANCTISSIMUS D. N. audivit non sine
magno animi sui mœrore complures
opiniones Christianæ Disciplinæ relaxati-
vas, & Animarum perniciem inferentes,
partim antiquatas iterum suscitari, partim
noviter prodire; & summam illam luxuri-

Aaa anti-

antium ingeniorum licentiam indies magis excrescere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepsit alienus omnino ab Evangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens irreptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quare ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cuius verba in æternum permanent, arctam esse definit, in animarum perniciem dilatari, seu verius pveriti contingere; idem Sanctissimus D. N. ut oves sibi creditas ab ejusmodi spatio, lataque, per quam itur ad perditionem, via, pro Pastorali sollicitudine in rectam semitam evocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Cardinalibus contra haereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus serio commisit. qui tantum negotium strenue aggressi, eique sedulè incumbentes, & mature discussis, usque ad hanc diem infra scriptis propositionibus super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suæ singulatim exposuerunt.

1. Homo nullo unquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum Divinorum ad eas virtutes pertinentium.

2. Vir equestris ad duellum provocatus,

rus, potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3. Sententia assertens, Bullam Cœnæ solum prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est Anno 1629. 18. Julii in Consistorio Sacrae Congregationis Emin. Cardd. visa, & tolerata est.

4. Prælati Regulares possunt in foro conscientiæ absolvere quoscunque sacerdtales ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incursa.

5. Quamvis evidenter tibi confet, Pe- trum esse hæreticum, non teneris denun- tiare, si probare non possis.

6. Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sollicitasse in confessione; ac proinde non est denunciandus.

7. Modus evitandi obligationem de- nuntiandæ sollicitationis; Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ip- sum absolvere absque onere denunciandi.

8. Duplicatum stipendium potest Sacer- dos pro eadem Missa licetè accipere appli- cando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet Celebranti corresponden- tem, idque post Decretum Urbani VIII.

9. Post Decretum Urbani potest Sacer-
dos

dos, cui Missæ celebrandæ traduntur per ali-
um satisfacere, collato illi minori stipendio,
alia parte stipendi sibi retenta.

10. Non est contra justitiam pro pluri-
bus sacrificiis stipendum accipere, & sacri-
ficium unum offerre; Neque enim est
contra fidelitatem, etiamsi promittam pro-
missione etiam juramento firmata, danti
stipendum, quod pro nullo alio offeram.

11. Peccata in Confessione omissa, seu
oblita ob instans periculum vitæ, aut ob
aliam causam, non tenemur in sequenti
confessione exprimere.

12. Mendicantes possunt absolvere à ca-
sibus Episcopis reservatis, non obtentâ ad
id Episcoporum facultate.

13. Satisfacit præcepto annuæ Confes-
sionis, qui confitetur Regulari Episcopo
præsentato, sed ab eo injustè reprobato.

14. Qui facit confessionem voluntariè
nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15. Pœnitens propria autoritate sub-
stituere sibi aliū potest, qui loco ipsius
pœnitentiam adimpleat.

16. Qui beneficium curatum habent,
possunt sibi eligere in Confessarium simpli-
cem Sacerdotem non approbatum ab Or-
dinario.

17. Est licitum Religioso, vel Clerico
calumniatorem gravia crimina de se, vel
de sua Religione spargere minantem, oc-
cidere, quando alias modus defendi non
sup.

suppetit, ut suppeter non videtur, si calumniator sit paratus vel ipsi Religioso, vel ejus Religioni publicè, & coram gravissimis Viris prædicta impingere, nisi occidatur.

18. Licet interficere falso Accusatorem, falsos Testes, ac etiam Judicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum evitare.

19. Non peccat maritus, occidens propriâ autoritate uxorem in adulterio apprehensam.

20. Restitutio à Pio V. imposta Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriæ Judicis, eò quod sit pœna.

21. Habens Capellaniam collativam, aut quodvis allud beneficium Ecclesiasticum, si studio literarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium reciteret.

22. Non est contra Justitiam Beneficia non conferre gratis, quia collator confrens illa beneficia Ecclesiastica pecunia interveniente non exigit illam pro collatione Beneficii, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23. Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod tenetur, non peccat mortaliter nisi ex contemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subjicere præcepto.

DECRETA

742

24. Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infimæ, ideoque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.

25. Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit confessionis præcepto, dicens: commisi cum soluta grave peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

26. Quando litigantes habent pro se opiniones æquè probabiles, potest iudex pecuniam accipere pro ferenda sententia in favorem unius præ alio.

27. Si liber sit alicujus junioris, & moderni, debet opinio censeri probabilis, dum non constet, rejectam esse à Sede Apostolica tanquam improbabilem.

28. Populus non peccat, etiamsi absque ulla causa non recipiat legem a Principe promulgatam.

Quibus peractis, dum similium Propositionum examini cura, & studium impenderetur, interea idem Sanctissimus rematurè consideratâ statuit, & decretivit, prædictas Propositiones & unamquamque ipsarum, ut minimum, tanquam scandalosas, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: ita ut quicunque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatione publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præ-

(præterquam in articulo mortis) ab alio
quacunque etiam dignitate fulgente, nisi à
pro tempore existente Romano Pontifice,
absolvi.

Insuper distictè in virtute sanctæ obe-
dientiæ, & sub interminatione Divini Ju-
dicii prohibet omnibus Christi fidelibus
cujuscunque conditionis, dignitatis ac sta-
tus, etiam speciali, & specialissima notâ di-
gnis, ne prædictas opiniones, aut aliquam
ipsarum ad praxim deducant.

*Joannes Lupus Sanctæ Romanae, &
Universalis Inquisitionis Not. &c.*

Loco (†) Sigilli.

*Anno à Nativitate D. N. JESU CHRI-
STI millesimo sexcentesimo sexagesimo quin-
to Indictione tertia, die vero 2. mensis
Octobris, Pontificatus autem Sanctiss. in
Christo Patris D. N. D. Alexandri, Divi-
na Providentia Pape VII. anno undecimo,
supradictum Decretum affixum, & publi-
catum fuit ad vultas Basilice Principis
Apostolorum, Cancellaria Apostolica, ac in
acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis,
& consuetis Urbis per me Carolum Melas-
num, ejusdem Sanctiss. D. N. Pape & San-
ctissime inquisitionis Curorem.*

Aaa 4

FE-

FERIA QUINTA DIE DE-
CIMA OCTAVA MARTII

Anno 1666.

In Congregatione generali Sanctæ Romanae, & Universalis inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. Alexandro Divina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis & Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana adversus hereticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter Deputatis.

SANCTISSIMUS D. N. post latum Decretum XXIV. Septembris proxime elapsi, quo Viginti octo Propositiones damnatae fuerunt; examinatis sedulò, & accuratè usque ad hanc diem infrascriptis aliis quadragesimum quintum numerum impletibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reverendissimos DD. Cardinales adversus hereticam pravitatem Generales Inquisidores, eorum suffragio singillatim super unaquaque ipsarum audivit.

Propositio 29. In die Jejunii, qui sæpius modicum quid comederit, non frangit jejunium.

30. Omnes officiales; qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obliga-

ligatione jejunii, nec debent se certificare,
an labor sit compatibilis cum jejunio.

31. Excusantur absolute à præcepto jejunii omnes illi, qui iter agunt equitando, uteunque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter unius diei confiant.

32. Non est evidens, quod consuetudo non comedendi ova, & Læsticinia in quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum ob omissionem horarum suppleri potest per quæcumque Eleemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34. In die Palmarum recitans officium Paschale, satisfacit præcepto.

35. Unico officio potest quis satisfacere dupli præcepto pro die præfenti, & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientiæ uti privilegiis suis, quæ sunt expressè revocata per Concilium Tridentinum.

37. Indulgentiæ concessæ regularibus, & revocatæ à Paulo V hodie sunt revalidatæ.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimum, est consilium, non præceptum.

39. Illa particula *quamprimum*, intelligitur, cùm Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo confusus ulterioris, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarius ad ejiciendam concubinam, si hæc nimis utilis esset ad oblectamentum concubinarii, vulgo *regalo*, dum deficiente illa, nimis ægrè ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent; & alia famula nimis difficile inveniretur.

42. Licitum est mutuanti aliquid ultra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem usque ad certum tempus.

43. Annum legatum pro anima reliatum, non durat plus quam per decem annos.

44. Quoad forum conscientiæ Reo correcto, ejusque contumacia cessante, cessant censuræ.

45. Libri prohibiti donec expurgentur, possunt retineri, usque dum adhibita diligentia corrigantur.

Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus statuit ac decrevit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimum, tanquam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: Ita ut quicunque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit; aut de eis etiam disputative,

pu-

publicè, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio, quacunque etiam dignitate fulgente, nisi à tempore existente Romano Pontifice, absolvi.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohiber omnibus Christi fidelibus, cujuscunque conditionis, dignitatis ac statutus etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

*Joannes Lupus Sanctæ Romanae, &
Universalis Inquisitionis Notar.*

Locus (†) Sigilli.

Anno à Nativitate D. N. JESU CHRISTI millesimo sexcentesimo sexagesimo sexto. Indictione quarta, die vero 23. mensis Martii. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris D. N. D. Alexandri, Divina Providentia Papa VII. anno undecimo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Flora, ac in aliis locis solitis & consuetis Urbis per me Carolum Melanum, ejusdem Sanctiss D.N. Papæ & Sanctissime Inquisitionis Cursorem.

Pro